

сѣверна Руссия, дѣто вржетьта, силата и приятностьта надминувахъ обикновеннитѣ сжразмѣрности на челоувѣческото поколение. Орловъ, кѣкто и петтѣхъ негови братя, е служяше въ regimentитѣ на гвардинтѣ. Той бѣше умаялъ очитѣ на великата княгиня, когито бѣше адютантинъ на пхрвинтѣ господарь въ артиллерията и хазнатарски капитаннъ на свойтѣ табуръ. Чрѣвъ посрѣдничеството на една отъ нейнитѣ вѣрни жени, и въ една къща дѣто никой неможяше ни да помисли, ни да се сумня че може да бжде Катерина, тя подъ едни прости дрѣхи и подъ едно чуждо име, ходяше тамъ та се разговаряше съ Орлова, дѣто и му вдѣхна любовьта отъ която бѣше самата распалена за него.

Въ пространната тая тайность на тѣзи сношения, нищо не можя да открие на Орлова безименнитѣ прѣдмѣтъ на любовьта му; той не бѣше виждалъ никога княгинята, която несчастнето отдалечаваше, отъ нѣколко години, отъ царскиятъ дворъ. Той я припозна за прѣвъ пхтъ на прѣстолтѣ, въ церемонитѣ които придружавахъ смъртьта на Елисавета. Нѣмъ отъ удивление и страхъ, любовьта му се умножи при уважението; той слѣдва да навизда тайно като царица тѣзи що обожаваше като жена. Катеринянитѣ опасности, както и неговитѣ сжщи, ако се открисше, потвѣрдявахъ неговото благоразумие. Обвѣрникъ на обидитѣ които заплашвахъ императрицата, той плетяше съ нея джрзовитийтѣ наговоръ на едно сжзаклятие отъ което се слѣдваше прѣстолтѣ или смъртьта на Катерина. Военската хазна, съ която той се располагаше, споразумѣнието съ своитѣ петъ братя, сичкитѣ офицери или подофицери и добрѣ позвати мѣжду гвардинтѣ, на конецъ императорскитѣ лудости и негодованието на войската му послужихъ да може да подкупи или да примами довольно сжучастници. Катеринянната джрзость и прѣлжстението на нѣйнитѣ сжлзи, трѣбаше да довжршхтъ една революция що бѣше начала отъ любовь.